

ویژه نامه انتخابات

(هفته دوم)

نشریه قدم - شماره صد و نود و یک - سال نهم - بهار ۱۴۰۰

جوانان در صحنه انتخابات

فراپیششورای نخبه‌پران

انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشکده حقوق و علوم سیاسی

نشریه قدم - شماره صد و نود و یک - سال نهم - بهار ۱۴۰۰

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشکده حقوق و علوم سیاسی

مدیر مسئول: کیما محمدزاده

سر دبیر: شورای سردبیری

صفحه آرایی: فرشته اکبری

هیئت تحریریه:

رای بی رای: امیرحسین ناصحی

کارنامه دولت: ستایش امیری

زینب سهراب پور

ساغر خزانی هروی

مترجم: محمد امین ترابی

کیما محمدزاده

علیرضا مقتدایی

 ghadr_motlagh

 ghadr__motlagh

شورای خیلی نگهبان

امیرحسین ناصحی

انتخابات بدون حضور ایشان مانند آبگوشت بدون پیاز است. شاید مثال خوبی نباشد اما منظور را می‌رساند!

دو مثال از رفتار شورا را در آستانه ی انتخابات ذکر می‌کنم:

یک: آقای کد خدایی عضو فعلی شورای نگهبان صراحتاً در صحبت های خود (به عنوان توصیه شخصی!) فرمودند: «...برخی ها که خودشان سوابقشان را می‌دانند و سابقاً رد صلاحیت شده اند، اگر بیایند، نتیجه همان می‌شود. اگر بیایند رد صلاحیت می‌شوند و فقط وقت ما را می‌گیرند.»

دو: عضو حقوقی شورای نگهبان گفته اند که «اگر در خلال مناظرات مشخص شود که فردی صلاحیت نداشته یا اصلاً داشته اما الان اتفاقی پیش آمده که صلاحیت خود را از دست داده است، شورای نگهبان می‌تواند تا لحظات آخر صلاحیت را مورد تجدید نظر قرار دهد!»

از این رفتارها و اطلاعیه‌های شورای نگهبان می‌توان نتیجه گرفت که حیات و ممات سیاسی یک جریان سیاسی زیر دست این شورا قرار دارد، همانطور که می‌تواند در لحظات آخر یک کاندیدا که در ابتدا تایید صلاحیتش کرده را رد کند و با این طرز رفتار، تمام معادلات را بهم بریزد.

همچنین این عملکردها می‌تواند به نوعی خلاف دموکراسی و مردمسالاری باشد. چرا که با محدود کردن دایره انتخاب و اراده مردم به افراد مطلوب شورای نگهبان، تایید تلویحی بر این ظن القا شده و ناصحیح که انتخابات ایران، مهندسی است بکند و همین هاست که چونان تیری بر پیکر تنومند مشروعیت مردمی است!

رفتار اعضای شورای نگهبان و اطلاعیه‌اش اشکال جدی به این سیستم وارد می‌کند. این ابلاغیه، قانون نیست اما به دلیل الزام عملی که به همراه می‌آورد از قانون بالاتر است؛ در حالی که می‌دانیم طبق قانون اساسی قانون‌گذاری به عهده ی مجلس است و شورای نگهبان تنها وظیفه ی بررسی قانون را دارد که مخالف شرع و قانون اساسی نباشد، نه اینکه مستقیماً قانون‌گذاری کند؛ که در این صورت مجلس حق اعتراض دارد چرا که در کارش دخالت شده، اما مجلس اقلیت! نه تنها اعتراض نکرد بلکه باز هم طی حرکتی انقلابی!! دویست و سی نفر از نمایندگان از دخالت شورای نگهبان و به حاشیه رفتن خودشان دفاع کردند. این مجلس به نوعی دست پخت مطلوب شورای نگهبان است و واضح است که چاقو دسته خود را نمی‌برد.

باید پنهانی به شورای نگهبان گوشزد کرد که نام آن شصت و خورده ای نماینده ای که از دخالت شورای نگهبان حمایت نکردند، را گوشه ای یادداشت کند تا برای دوره بعد رد صلاحیتشان کنند!!!

شورای نگهبان در این ابلاغیه، با اعمال شرط محدودیت سنی (حداقل چهل سال و حداکثر هفتاد و پنج سال) خواهان حذف برخی نامزدها و چهره‌ها است. ایرادی ندارد. حق گفته اند. کسی که بالای ۷۵ سال سن دارد، کارآمدی و توان کافی برای مدیریت اجرایی کشور را ندارد. اما آیا منصفانه نمی‌توان پرسید و مطالبه داشت که همین توان و کارآمدی معطوف به شرط سن را نیز خوب است برای سایر نهادهای حقوقی، قانونی و سیاسی کشور که خود شورای نگهبان نیز مشمول آن است، اجرا شود؟ آیا بحث شرط سن و کارآمدی فقطه باید معطوف به سکان اجرایی و کاندیداهای ریاست جمهوری کشور باشد؟

شرط سن مذکور در این ابلاغیه، ایراد دیگری نیز دارد و آن اینکه جناب آقای سردار مهندس محسن رضایی نهایتاً می‌توانند یک دوره دیگر نامزد ریاست جمهوری شود (و البته رای نیاورند). ما فقط می‌توانیم دعا کنیم که این قانون لغو شود یا حداقل برای ایشان استثنا قائل شوند چرا که ما انتخابات بدون حضور برادر رضایی را نمی‌توانیم تصور کنیم. اصلاً

«اگر رای دادن چیزی را عوض می‌کرد، آن را بر می‌چیدند.»^۱

تمرکز قدرت در دست گروهی نخبه نتیجه ضروری سازمان های پیچیده است. و اقلیت حاکم نیز در کشور ما یک گروه منسجم و نسبتاً خود آگاهی است که دارای قدرت برترمی باشند. این تمرکز در اکثر کشور های دنیا مثل آمریکا وجود دارد. مهم ترین مسئله برای این نظام های سیاسی حفظ مشروعیت است. مشروعیتی که به دلیل گرایش عمومی مردم دنیا به دموکراسی، تبلور آن در دموکراسی و انتخاب مردم است، به مثابه زیربنای نظام سیاسی و برای ثبات آن الزامی است.

دستگاه حفظ مشروعیت شامل فرایند های دموکراتیک، رقابت حزبی و اصلاحات رفاهی-اجتماعی می‌شود. گروه نخبه برای فرار از الیگارشیک رسمی در جهت کاهش تمرکز قدرت سعی دارد بر شفافیت و آزادی فرایند های دموکراتیک و سیاست حزبی تاکید کند. احزاب سیاسی (مانند آنچه در جمهوری اسلامی ایران وجود دارد) به سازمان یافتگی شدیدی نیاز دارند و این احزاب دارای قدرت تاثیر گذاری سلسله مراتبی به وسیله رهبران و بروکراسی حزبی اداره می‌گردند. این احزاب زاینده اقلیت حاکم اند و سعی در ایجاد تمییز(هر چند جزئی) بین خود و حزب رقیب دارند، در حالی که همسویی و نظرات مشترک در مسائل اصلی کشور که در راستای منافع مشترک بین احزاب سیاسی به صورت تراژیک اجتناب ناپذیر است.

حضور نمایندگان و رهبران این احزاب در مجلس شورای اسلامی و قوه مجریه می‌تواند موجب توازن قدرت شود و از تک صدایی قدرت بکاهد. البته اگر شورای نگهبان اجازه دهد!

پوشش سراسری اینترنت

ستایش امیری

محمدجواد آذری جهرمی سمت وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات را از ۲۹ مرداد سال ۱۳۹۶ به عهده گرفت. در این نگاه به بررسی میزان پوشش اینترنت در دوره وی پرداخته می‌شود. پوشش کمی:

با نگاهی اجمالی به آمارها، تا سال ۹۶ مشترکین اینترنت در ایران، حدود ۶۳ میلیون نفر بوده است. در حالیکه این آمار در اواخر سال ۹۹ به حدی بالا رفته است که تنها ۲ درصد جمعیت ایران به اینترنت دسترسی ندارند و اینترنت در سراسر کشور پوشش داده می‌شود.

پوشش کیفی:

در سال ۹۶ ایران با سرعت اینترنت میانگین ۴.۷ مگابیت در ثانیه رتبه ۱۰۷ جهان را بخود اختصاص داده است. در سال ۹۹ ایران با سرعت اینترنت میانگین حدودا ۲۳ مگابیت در ثانیه در میان ۲۱۱ کشور جهان، رتبه ۱۱۷ را داشت و بعد از بولیوی و قبل از فیجی قرار گرفته است.

این نکته هم حائز اهمیت است که ایران در فهرست ۱۰ کشور ارائه‌دهنده ارزان‌ترین خدمات اینترنت در جهان قرار دارد. علاوه بر این در سال ۹۹-۱۴۰۰ دولت عملا به ۱۸ میلیون ایرانی با توجه به شرایط خاص کرونا و اقتضائات آن، اینترنت رایگان اختصاص داد.

دوره وزارت آقای جهرمی، بسیار دوره خاصی بود و هست. زیرا پدیده نوظهوری به نام ویروس کرونا بسیاری از محافل و مجامع حضوری را به نشست های مجازی تبدیل کرد و از این جهت این اتفاق، نقطه مهمی در تاریخ وزارت ارتباطات

است. بنابراین از جهاتی، طبیعی می‌نماید که پوشش کمی و کیفی اینترنت بهبود یافته است. از طرف دیگر جهان همیشه سیر تحول و رشد رو به جلویی داشته و متوقف نمی‌ماند. از این جهت می‌توان گفت که پیشرفت اینترنتی در دوره وزارت آقای جهرمی نسبت به دوره قبل تاحدی طبیعی بوده است.

اما نکته جالب توجه دیگری که هست، افت رتبه ایران در پوشش کیفی اینترنتی در دوره وزارت آقای جهرمی است که این مسئله تا حدی می‌تواند نشان دهد که سیر رشد ایران با سیر رشد جهان همسو و متوازن نبوده است و نیاز به تلاشهایی بیش از این مقدار است. البته در سال ۹۸، پلتفرمی به نام نت سنج پلاس برای بهبود کیفیت اینترنت فراهم گشت که البته نمی‌توان گفت خیلی کارآمد بوده است. یکی از دلایل آن می‌تواند این باشد که هنوز خیلی از مردم حتی از وجود چنین بستری ناآگاهند!

کنترل قیمت‌ها به سبک ایرانی

زینب سهراب پور

در بحبوحه‌ی تلاش‌های شتابناک برای برگزاری کلاس‌های مجازی و دورکاری، اخبار تصویب طرح افزایش ۱۰ درصدی حق‌السهم دولت از اپراتورها موجب نگرانی عمومی شدند، که البته بلافاصله با این اظهار وزیر محترم ارتباطات مواجه شد که «اجازه نمی‌دهیم اینترنت گران شود.» مع الاسف نقش قهرمانانه‌ی ایشان دیری نپایید. ۱۰ روز بعد، وزیر اعلام کردند که به درخواست مراجع فرهنگی تمام بسته‌های اینترنت شبانه حذف می‌شوند. (گویا این بسته‌ها مخل حضور دانش‌آموزان و دانش‌جویان در کلاس‌های اول صبح تشخیص داده شده بودند.) خواننده‌ی محترم می‌پرسند که اهمیت این موضوع چیست؟ بنده عرض می‌کنم از آنجایی که قیمت بسته‌های اینترنتی علی‌رغم تلاش‌های صورت گرفته؟!؟! افزوده شد، بسته‌های ارزان شبانه تنها جایگزین برخی شهروندان بود.

کرونا هر فرصتی را که از کشور گرفت، این امکان را پدید آورد که بتوانیم توان ایران را در ارائه خدمات اینترنت و ایجاد بستر مناسب برای کار و تحصیل مجازی بسنجیم. خداوند را هزاران بار شاکریم، که در همین خصوص به نیکی ثابت کردیم که -احتمالاً- خواهیم توانست از بحران کرونا سربلند و مستقل از اینترنت جهانی - بیرون بیاییم!

چراغ رابطه‌ها خاموش است!

ساغر خزانی هروی

با نگاهی به عملکرد محمد جواد آذری جهرمی، وزیر ارتباطات دولت حسن روحانی، یکی از پرنرنگ‌ترین تصاویری که در برابر دیدگان ظاهر می‌شود، نتایج وقایع آبان است که در پی قطعی اینترنت رخ داده بود. قطع کردن اینترنت در آبان ماه ۹۸ بدون هیچ شک و شبهه‌ای، یک اقدام غیر انسانی و غیر قانونی بود. از آنجایی که تلوزیون ملی این اعتراضات را پوشش نداد و بعد از قطع اینترنت، آمار دقیقی از دستگیری‌ها و کشته شدگان ارائه نشد، این اقدام، مفهومی جز کمک به سرکوب مردم به وحشتناک‌ترین شکل ممکن ندارد و شکی نیست که عدم وجود اینترنت در چنین عصری که محور اصلی ارتباطات است، نقش پرنرنگی در داغدار کردن خانواده‌ها دارد. اما بعد از واکنش‌های مردمی و بین‌المللی نسبت به این اقدام دولت، مجدد در اعتراضات سراوان در سال ۹۹، اینترنت منطقه قطع و هرگونه اطلاع‌رسانی از اعتراضات و مطالبات

محدود شد. این نیز تکرار همان اقدام غیر انسانی بود که سرکوب مردم سراوان در خاموشی انجام گرفت. سیاست محدود کردن اینترنت در هرگونه از اعتراضات و مطالبات قانونی مردمی توسط دولت دوازدهم، محکوم و نشانگر سوء استفاده از قدرت است. قطع کردن اینترنت و اهمیت ندادن به اذهان عمومی و اطلاع‌رسانی شفاف و دقیق در برهه‌های حساس، یعنی محروم کردن مردم از حقوق اولیه و بدیهیشان!

کارنامه وزارت آذری جهرمی هرچند که در کوچه‌ها با کودکان فوتبال بازی کند یا به گمان خود لطفی کرده و اینترنت رایگان در اختیار دانشجویان و... قرار داده است، چندان درخشان نیست؛ حنای عوام‌گرایی و پوپولیسم، دیگر رنگی ندارد!

طراح: علی میرزاخانی

حق مکتسب کارگران

محمد امین ترابی

روز شنبه ۱۸ اردیبهشت ماه بود که خبر بازگشت شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه به بیت‌المال از سوی دادگاه ویژه رسیدگی به پرونده تخلف مدیرعامل این شرکت اعلام شد. این خبر، موجی از شادی و شغف را در میان کارگران این شرکت ایجاد کرد. این در حالی بود که آن‌ها ماه‌هاست که حقوق نگرفته و از لحاظ معیشتی در شرایط بسیار سختی به سر می‌برند. حال بناست این شادی را به پای چه کسانی بگذاریم؟ به عبارت دیگر، آیا فرد یا افرادی بودند و هستند که هفت تپه را به بیت‌المال برگرداندند و از مالک مفسد آن

نبرد میان خدایان انتخابات

کیما محمدزاده

نظامی‌ها می‌توانند به سیاست ورود کنند یا نه؟ آیا کسی که سابقه فعالیت‌های امنیتی دارد می‌تواند نامزد انتخاباتی شود؟ اصلاً روحیات یک سپاهی اجازه می‌دهد تا در هیئت یک تکنوکرات ظاهر شود؟ نظامی که زندگی‌اش به حیاتی‌ترین نیاز انسان (یعنی امنیت) گره خورده، می‌تواند در بازی‌های سیاسی هویت خود را نگه دارد؟ امام خمینی (ره) صریحاً در سخنرانی‌های متعددی مخالفت خود را درباره حضور نظامیان در احزاب سیاسی و انتخابات اعلام نمودند. به عنوان مثال «باید سعی کنید جهات سیاسی در سپاه وارد نشود، که اگر افکار سیاسی وارد سپاه شود، جهات نظامی آن از بین می‌رود،

منطق استبداد

«مرا به خیر تو امید نیست؛ شَر مَرسان»

علیرضا مقتدایی

احمدی نژاد با حضور در وزارت کشور، رسماً برای ریاست جمهوری ثبت نام کرد. پس از ثبت نام، در کنفرانس خبری اعلام کرد: «در صورت رد صلاحیت، از هم اکنون اعلام می‌کنم که انتخابات را تأیید نمی‌کنم و در آن شرکت نخواهم کرد و از هیچ کس نیز حمایت نخواهم کرد.» در تاریخ، کم نبوده اند آنانی که خود را مرکز عالم می‌پنداشتند.

خلع ید کردند و یا این پیروزی که به فتح سنگری بزرگ می‌ماند، حاصل کار یک جمع خودی بود؟ اعتراضات کارگران این شرکت بزرگ از همان سالی شروع شد که خصوصی‌سازی مضحک آن اتفاق افتاد. کارگرن از آغاز مدیریت امید اسدیگی - مالک مخلوع که پرونده‌های بزرگ فساد اقتصادی دارد - به پرداخت‌های نامنظم حقوق خود و هم چنین شرایط سخت کار در شرکت اعتراض کردند. هر چه می‌گذشت، اعتراضات شدیدتر می‌شد تا این که اعتراضات از سال ۹۷ وارد فاز جدید خود شد و این اعتراضات، شکل اعتصاب به خود گرفت و تعدادی از کارگران توسط نیروهای امنیتی بازداشت شدند. از این‌جا به بعد، کارگران راه پیمایی‌هایی نیز برای آزادی کارگران آزاد شده برگزار می‌کردند که تنها جو را متشنج‌تر می‌کرد.

همیشه به سپاه سفارش کنید که آنان خودشان را یک جنگنده خدمتگزار مردم بدانند.» همه این‌ها سوالاتی است که با کاندیداتوری سعید محمد، فرمانده قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیاء به ذهن خطور می‌کند. امروز سعید محمد به دلیل استعفا از سمت خود، حرف‌ها و حواشی زیادی را به خود اختصاص داده‌است. بسیاری سعید محمد را فردی مناسب و دارای گفتمان جوان مومن انقلابی می‌دانند. و نمونه‌ی فرد عملگرا در حوزه سیاست داخلی و خارجی تعریف می‌کنند. با این وجود نمی‌توان از نگاه‌های انتقادی که به حضور سعید محمد در انتخابات هست، غافل شد. نگاه‌هایی که می‌گویند محمد با وجود سالیان سال حضور در پروژه‌های اقتصادی اما همچنان مشاور فرمانده سپاه است. از این رو همین امر باعث شده نتوان سعید محمد را با چارچوب‌های خاص اصولگرایی سنجید و او را همچون نامزدهای قبلی

احمدی نژاد در صدد است که از آب گل آلود بحران‌های جامعه و کشور، ماهی بگیرد. او می‌خواهد مشروعیت انتخابات و سیستم را وابسته به حضور و تأیید صلاحیتش در انتخابات بکند.

اگر احمدی‌نژاد حتی پاک‌دست‌ترین سیاستمدار دولتمرد چهاردهه پس از انقلاب باشد!!! و کارنامه عملکردش سفیدترین سفیدها باشد!!!، همین عبارات وی در کنفرانس خبری، منطقاً واضح‌ترین دلیل برای تردید در احراز صلاحیت او برای رسیدن به عالی‌ترین مقام اجرایی کشور است. هیچ عقل سلیم و انسان آزاده‌ای نمی‌پذیرد که آدمی، معیار حق قرار گیرد. منطقاً بالعکس این گزاره باید صدق کند. حق باید معیار انسانها قرار بگیرد!

در نهایت، با انتصاب آیت الله رئیسی به ریاست قوه قضائیه و اراده محکم این قوه برای مبارزه بی‌امان با فساد در دوره تحول خود و البته با پیگیری‌های مداوم کارگران و کوتاه نیامدنشان، این شرکت در دادگاه خصوصی‌سازی از مالک پس گرفته و به بیت‌المال برگردانده شد. در یک کلام باید گفت که با در نظر داشتن تلاش‌های قوه قضائیه برای احقاق حقوق کارگران، این خود کارگران بودند که در راه مطالبات کاملاً طبیعی و برحق خود، ایستادگی کردند و اگر اکنون هفت تپه به اموال عمومی برگشته و قرار است آب خوشی از گلو کارگران آن پایین برود، نتیجه زحمات خود آنان است و اگر هم قرار است به کسی درود بفرستیم، باید به شرف همین زحمت کشان باشد؛ نه به شخص یا جناح خاص و برجسته‌ای.

ریاست جمهوری دید؛ بلکه نیازمند یک تحلیل واقع‌بینانه‌تری هستیم. علی ایحال، سعید محمد به صورت رسمی در انتخابات ثبت نام کرده و در آینده ای بسیار نزدیک باید منتظر فرجام او از غربال شورای نگهبان باشیم. تحلیل‌های بیشتر و دقیقتر از وی و عملکردش، منوط به آن هنگامه ای دیگر است.

می‌توان گفت انتخابات ۱۴۰۰، ماموریتی است که برنده خاص خود را می‌طلبد. برنده ای که بتواند مردم را با خود همراه کند و مبتکر سیاست عملی باشد، نه نظری! در این میان، نظامی و غیر نظامی تفاوتی ندارد. در واقع دعوا، دعوی گفتمان‌های سازنده است. در فضایی تنفس می‌کنیم که گویی هومر، شاعر قرن هشتم پیش از میلاد بازگشته و در حال روایت جنگ خدایان است و ما در این بین آیا قهرمانان را می‌شناسیم؟

جدای از اینکه حقا و قانوناً باید سوابق و کارنامه او بررسی شود و نتیجه آن به صورت شفاف توسط شورای نگهبان اعلام شود، صحبت‌های اخیر احمدی‌نژاد زنگ هشدار و اعلام خطری است برای روی کار آمدن جریان رادیکالی که به استبدادش منتهی خواهد شد! معلوم نیست اگر فرضا احمدی نژاد تأیید صلاحیت بشود و رای بیاورد و رئیس جمهور بشود، در ادامه مسیرش نه فقط انتخابات و سیستم، که مردم و زندگیشان را هم حول محور شخص شخیص خود قرار دهد!!! از هم اکنون باید گوشه چشمی هم به جریان احمدی‌نژاد در انتخابات داشت.

«شب آستن است، تا چه زاید سحر...»

(بجنورد - بیرجند - بروجرد) در یک نگاه

طبق محاسبات کوانتومی، رئیس جمهور بعدی
عینک نداره
فقط یه دونه (ر) داره

چیزی که سفارش می دهید VS چیزی که تحویل می گیرید

محسن رضایی میرقائد، با سابقه ترین و ناکام ترین نامزد
عرصه انتخابات در تاریخ معاصر

سابقه حضور در انتخابات قبل از انقلاب و در اوان کودکی!

سابقه ناکامی از همان اوان کودکی (عضو علی البدل شورای دانش آموزی)

